

حکیمی که «قلیل المؤمنه و کثیر المعونه» بود/ روایتی از مردمداری و تواضع بی‌نظیر آقارضی

حجت‌الاسلام و المسلمین محمدعلی مهدوی‌راد ضمن اشاره به ویژگی‌های اخلاقی و معنوی آیت‌الله سیدرضی شیرازی بیان کرد: ایشان از جامعه استفاده‌ای نبرد ولی در یک حد وزارتخانه یا شاید بیشتر به جامعه بهره رساند.

حجت‌الاسلام و المسلمین محمدعلی مهدوی‌راد ضمن اشاره به ویژگی‌های اخلاقی و معنوی آیت‌الله سیدرضی شیرازی بیان کرد: ایشان از جامعه استفاده‌ای نبرد ولی در یک حد وزارتخانه یا شاید بیشتر به جامعه بهره رساند.

به گزارش ایکن، آیت‌الله سیدرضی شیرازی از اساتید به نام حوزه علمیه تهران و امام جماعت مسجد شفاى تهران، چهارشنبه ۱۰ آذر به دیدار معبودش شتافت.

آیت‌الله شیرازی از سویی سال‌ها امام جماعت یک مسجد بود و با مردم کوچه و بازار سروکار داشت و از طرفی استاد برجسته فلسفه بود و بسیاری از اساتید فعلی فلسفه شاگرد او بوده‌اند.

حجت‌الاسلام و المسلمین محمدعلی مهدوی‌راد، استاد دانشگاه تهران در گفت‌وگو با ایکن به توضیح درباره شخصیت علمی و معنوی آیت‌الله سیدرضی شیرازی پرداخت و اظهار کرد: آیت‌الله حاج آقارضی شیرازی قطعا و جزما از علمای تراز اول تهران در روزگار اخیر بود. به لحاظ خانوادگی از خاندان بزرگ میرزای شیرازی بودند. خودشان هم شخصیتی متکلم، فیلسوف، فقیه، اصولی و مفسری بسیار مقتدر، نکته‌دان و نکته‌بین بودند. بنده این افتخار را دارم افزون بر مطالعه آثارشان، سال‌های سال که به عمره مشرف می‌شدند در بعثه آیت‌الله العظمی سیستانی خدمتشان می‌رسیدم و ایشان به بنده اظهار لطف می‌کردند و یکبار امر کردند در جمع علما و فضلا صحبت کنم.

وی به ویژگی‌های اخلاقی سیدرضی شیرازی اشاره کرد و گفت: به لحاظ اخلاقی بنده کم شخصیتی در حد ایشان متخلق به اخلاق و فروتنی و تواضع دیدم. ایشان اوایل انقلاب مورد هجوم جنایتکاران قرار گرفت و ترور شد، لذا پایش مشکل داشت، با این حال وقتی در محفل علمی که با حضور ایشان برگزار می‌شد و علما به آن مجلس می‌آمدند، هر کس از در وارد می‌شد ایشان تمام قد بلند می‌شد. یکبار گفتم حاج آقا شما با این وضعیتی که دارید اذیت می‌شوید، ولی ایشان فرمودند ما صاحب مجلس هستیم و باید این کار را بکنیم. حتی به آقای شهرستانی عرض کردم برای ایشان صندلی بگذارید، گفتند قبول نمی‌کنند برایشان صندلی بگذاریم که روی صندلی بنشینند ولی بقیه روی زمین نشسته باشند.

مهدوی‌راد به شخصیت علمی آن مرحوم اشاره کرد و تصریح کرد: ایشان قلم بسیار روانی داشتند. من تخصصی در فلسفه ندارم ولی فلسفه خوانده‌ام، با این حال واقعا شرح اسفار ایشان برایم خیلی خواندنی بود و متن اسفار را خیلی راحت می‌فهمیدم. از بزرگان فلسفه مکرر شنیدم که شرح منظومه ایشان را بر بسیاری از دیگر شروح منظومه ترجیح می‌دانند. در مورد تسلط ایشان بر فقه هم باید عرض کنم که بارها خدمتشان می‌رسیدم و مسئله‌ای خدمتشان مطرح کردم می‌دیدم حضور ذهنشان در مسائل فقهی بسیار عالی است. فقها می‌گویند یکی از نشانه‌های اجتهاد تسلط بر فروع فقهی است، ایشان به شدت بر فروع مسلط بودند. در مردم‌داری بی‌نظیر بود.

وی در ادامه به ویژگی‌های مردمداری آیت‌الله شیرازی اشاره کرد و گفت: در مورد مردم‌داری شان باید دیگرانی که با ایشان ارتباط داشتند بگویند ولی اگر ذره‌ای تسامح کنم می‌توانم بگویم ایشان در این زمینه بی‌نظیر بودند. یکی دو سه روز به غدیر مانده بود یکی از آشنایان ما گفت پسرش دوست دارد که خطبه عقدش را ایشان بخواند. شب روز غدیر منزل ایشان خیلی شروع می‌شد ولی من تماس گرفتم ایشان قبول کردند. آن جوان یک قیدهایی هم زد که ایشان همه را با خنده و ملامت قبول کرد.

عضو هیئت علمی دانشگاه افزود: در روایات ما هست که انسان عالم چهره‌ای باز، دستی کمک‌کننده و وجودی نافع دارد، رفتارش زداينده یاس و ناامیدی و به وجود آورنده امید است. از همه مهمتر اینکه امام حسن عسکری (ع) فرمودند؛ عالمان ما مرزداران اندیشه هستند و از اینکه شیاطین به مرزهای فکری هجوم بیاورند جلوگیری می‌کنند. ایشان هم واقعا اینگونه بودند. مباحثات زیادی با شخصیت‌های مهم داشتند و بسیاری از آنها به اسلام مشرف شدند. باید زمان بگذرد و فضا آماده شود تا درباره وجوه شخصیت ایشان سخن گفته شود.

شیدایی و شیفتگی معرفت در جان سیدرضی شیرازی

وی درباره حالات معنوی و عرفانی سیدرضی شیرازی توضیح داد: در عمره که در خدمتشان بودم، همان روز که امر فرمودند بنده سخن بگویم، درباره آیه «أُنزِلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءٌ فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ يَقْدَرُهَا» سخن گفتم و تعبیر کردم خدای سبحان در فاعلیت هدایت تمام است و باید در ما قابلیت وجود داشته باشد. همچنین اشاره ای کردم که الآن امام زمان(عج) در اینجا هستند و از جلوی چشم ما رد می شوند ولی ما ایشان را نمی شناسیم. وقتی این سخنان را گفتم ایشان یک حالی پیدا کرد و یک اشکی ریخت که بنده به حال ایشان غبطه خوردم. ایشان آن اوایل که به عمره مشرف می شد به هیچ عنوان حاضر نمی شد روی ویلچر بنشینند و یک عالمی دستش را می گرفت. ایشان اصلا و ابدا اهل تظاهر و ظاهرسازی نبودند ولی از عمق جاننش مشخص بود شیدا و شیفته معرفت است.

وی درباره لزوم بهره مندی از چنین شخصیت هایی تاکید کرد: ای کاش جامعه ما و کسانی که سلسله جنبان جریان هستند این چهره ها و شخصیت ها را پیش روی نسل امروز که متاسفانه با مشکلات و گرفتاری های عجیبی روبرو هستند بگذارند. البته ایشان چند سال آخر عمرشان مریض بودند و ظهور و بروزی نداشتند. فقط یک بار گفت وگویی مفصلی در تلویزیون از ایشان گذاشتند ولی این کارها در حد این شخصیت نبود و ایشان خیلی فراتر از این بود.

وی در پایان گفت: مهمترین حرف من این است این بزرگواران شناخته شوند، شناسانده شوند، آثارشان در پیش دیدها گذاشته شود. شاید اگر حجت الاسلام خسروی نبود بعضی آثار ایشان چاپ نمی شد. باید یک جریانی برای احیای آثار اینها وجود داشته باشد. مطمئنا هر وقت یکی از چهره های در حد ایشان از دنیا بروند این طرف و آن طرف درباره شخصیتش صحبت می شود و گفته می شود کتاب فقه دارد، تفسیر دارد و ... اینها زمان خودشان آنقدر عظمت دارند که به آثارشان اشارتی نمی کنند ولی بعضی از آثار همین طور باقی می ماند. باید جامعه به فکر اینها باشد. اینها سرمایه های بی نظیری هستند، اینها سرمایه های اجتماعی درجه یکی هستند که بدون هیچ مؤنه در اختیار مردم هستند؛ همانطور که روایت می فرماید مومن، قلیل المؤمنه و کثیر المعونه است، یعنی کم بهره می گیرد ولی بسیار بهره می دهد. واقعا آفاسیدرضی مصداق روشن این روایت بود. ایشان از جامعه استفاده ای نبرد ولی در یک حد وزارتخانه یا شاید بیشتر به جامعه بهره رساند.